

[Lindberg.]

tigt, at der har været en særlig stor forskydning her, ikke mere end hvad naturligt er.

Man kan vel i denne forbindelse rejse spørgsmålet, om det er rimeligt at forcere en forøget tilgang af lærlinge til byggefagene, ikke mindst når man tager i betragtning, at det ærede medlem hr. Aksel Møller, som jo er medforslagsstiller til det foreliggende lovforslag, for nogle uger siden i en kronik i „Nationaltidende“ gjorde sig til talsmand for, at man skulle være forsigtig med byggeriet, fordi man meget vel kunne vente en krise indenfor byggeriet allerede i 1954—55.

Det, der nærmest karakteriserer dette lovforslags fremsættelse, er spørgsmålet om beskæftigelsen indenfor byggefagene, og her ligger det jo således, som den højtærede minister pegede på, at i 1951 var der for de faglærtes vedkommende — her taler jeg altså ikke om de ufaglærte, men kun om de faglærte — en gennemsnitlig arbejdsløshed på 11 pct. I 1952 var den gennemsnitlige arbejdsløshed 14 pct. For murerne var arbejdsløsheden i 1951 12 pct., i 1952 14 pct. Det betyder, at for murerens vedkommende var der i 1951 året rundt hver dag 1 150 ledige. Nu ved jeg godt, at man vil sige: ja, men om sommeren er der ikke ret mange ledige; men kendsgerningen er jo, at tager man det som gennemsnit året rundt, er tallet 1 150. I 1952 var der 1 400 ledige murerer hver dag året rundt, når man tager det i gennemsnit. Ja, ja, vil man så atter sige, men i sommermånederne manglede vi jo alligevel murerer. Deroverfor vil jeg gerne spørge: Vil det hjælpe noget, om man i de enkelte sommermåneder, hvor man står og mangler murerer, prøvede på at tage murerarbejdsmand ind? Det er jo det, man er inde på i lovforslaget, idet man siger, at man ikke vil anvende ufaglærte, der kommer lige fra gaden, men man vil tage murerarbejdsmand ind. Vil det hjælpe noget på dette forhold? Vil det ikke være sådan, at man, hvis man tog de murerarbejdsmand ind til en vis oplæring og så skulle erstatte dem med nye folk, tværtimod ville forsinke byggeriet? Murerne mener i hvert fald, at sådan vil det gå, hvis man bærer sig ad på den måde.

Jeg tror altså ikke på, at man kan løse problemet på den måde, som er foreslået i

lovforslaget. Jeg tror ligesom den højtærede minister — ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Henry Christensen var også inde på det — at det, der skal til, er en større indsats for sæsonudjævning gennem vinterbyggeri. Det er helt urimeligt, at man skal have murerer gående ledige i det antal, som vi har, i måneder, hvor der faktisk ikke er noget i vejen for, at man udmærket kan bygge. Jeg tager som eksempel: til trods for at vi har haft det allerbedste vejr til at bygge i i disse efterårsmåneder, går der alligevel alene i København over 100 ledige murerer. Altså, hvis man skal løse problemet, og det synes jeg man skal, må man være enige om at gøre en virkelig indsats for at skabe en sæsonudjævning, og det er ikke noget uløseligt problem. I vore nabolande Sverige og Norge har man jo virkelig formået at skabe beskæftigelse for bygningsarbejderne også i vintermånederne. Nu er det imidlertid sådan, at selvom arbejderne har den allerbedste vilje til at gå ind for denne sæsonudjævning og dette vinterbyggeri, sådan som organisationerne gør det, så er det i henhold til septemberforliget mestrene, der har mulighed for at indføre sæsonudjævningen, og her kniber det i høj grad at få arbejds-giverne interesseret. Derfor er spørgsmålet rejst under denne overenskomstssituation fra de byggefagsorganisationer, der har med disse problemer at gøre, og som gerne såvidt muligt vil gøre en indsats for at få en sæsonudjævning.

Jeg vil så sige lidt om selve lovforslaget. Jeg mener, at lovforslaget, sådan som det er bygget op, er både skadeligt og overflødigt. Jeg rejser først det spørgsmål, om man tror, at der i virkeligheden, selvom man gennemførte lovforslaget, var nogen murerarbejdsmand, der kunne tænke sig at gå i lære, når resultatet af at gå i en sådan lære ville blive det, at de efter at have været, hvad ved jeg, 2—3 år i lære — det er vel noget sådant, forslagsstillerne tænker sig — højst ville kunne opnå en højere fortjeneste på ca. 8—10 pct. Det er nemlig forskellen på murerarbejdsmandenes og murerens lønninger i øjeblikket, når man tager deres gennemsnitslønninger.

Jeg vil også gerne rejse det spørgsmål, hvor man kan finde en murermester, der vil tage lærlinge ind på disse betingelser og